

Izhaja :
vsak ponedeljek in četrtek
popoldne.
Stane za celo leto 15 L.
" pol leta 8 "
" četrt " 4 "
Za inozemstvo celo leto
25 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se ne
moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperte.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 64

V Gorici, v ponedeljek 18. avgusta 1924. Leto VII.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij
„GORIŠKE STRAŽE“
Tisk Zadržne tiskarne
v Gorici
Riva Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli šte. 5.
— (prej Scuole). —

Zatiranje maternega jezika — pogubno.

Za svoj narodni obstanek moramo biti v zadnjih časih težke, obupne boje. Ne skuša se nam kratiti samo jezikovnih pravic, temveč se nas hoče tudi gospodarsko potlačiti. Trikratna zaplenba našega lista, o kateri govorimo na drugem mestu, priča o tem zadosti glasno. Ker smo odločno nastopili proti zakonu o omejitvi lastninskih pravic v našem obmejnem ozemlju, so z zaplenitvijo zatrili našo protestno besedo. Ker nočemo, da bi se nam zopet prigodilo kaj sličnega, o tej važni zadevi danes ne bomo govorili. Tudi sta naša in nemška poslanca ravno te dni v Rimu na delu, da bi dosegli omiljenje, če že ne ukinjenje, usodepolnega odloka. Zato bomo danes spregovorili nekaj besed o jezikovnih pravicah, ki pritičejo vsakemu narodu, tudi če mu je določeno živeti v drugorodni državi.

Ker vemo, da bo našemu ljudstvu v spodbudo in krepilo beseda, ki jo je glede tega vprašanja zapisal že pred desetletji veliki nemški škof Egger iz St. Gallena, navajamo nekaj njegovih misli:

»Vlade, ki hočejo zatreti v državi jezik kake manjšine, so mnenja, da bi bila država močnejša, če bi bili vsi državljani ene narodnosti. Tudi če bi bilo to resnično, moramo premisliti, če je to sredstvo pravično in če bo rodilo uspeh. Raznolikost jezikov ni nič samovoljnega, temveč izvira iz božje previdnosti, ali če hočemo reči drugače, je posledica zgodovine, ki sega v prva stoletja človeštva. Nihče si svojega maternega jezika ni sam določil; za vsakega je pa eden izmed najdragocenejših biserov na zemlji. Materni jezik je jezik srca in čustva, v katerem najde vse notranje življenje z vsemi mislimi, razpoloženji in drhtenji svoj izraz. Združen je z duševno samobitnostjo človekovo in kdor ga skuša uničiti, hoče iztrgati posamezniku in celemu narodu del njegove duše. Vsak ima svesto, nedotakljivo pravico na svoj materni jezik. Naravna pravica je za vse enaka in naj vpraša le vsakdo samega sebe, če ne smatra napada na njegov materni jezik za vnebovpijočo krivico? Boj proti materinemu jeziku kake manjšine pa ni samo nepravilčen, temveč tudi brezuspešen. Rodi ravno nasprotno sadove kot se jih hoče imeti.

Kaj lahko napravi vlada, če hoče zatreti jezik manjšine? Ona se lahko posluži šole, v kateri prisili učenje drugega jezika. Toda zibelka maternega jezika je družina, njegova prva učiteljica mati. Do zibelke in domačega ognjišča pa vladni pritisk nima dostopa. Če šola zanemarja ali tlači materni jezik učencev, se kljub temu doma ne izgovori nobena materna beseda manj. Posledica je samo, da se od šole zanemarjani jezik polagoma kvari, toda ljubezen do njega postaja še večja. Če ogroža kdo dragocen biser — in materni jezik je tak biser —, potem se rodi neizogibna posledica, da se človek tega bisera še tembolj oklene in ga skuša za vsako ceno rešiti.

Tak jezikovni boj ni samo nekaj nepravilnega, nekaj brezuspešnega, temveč nasprotuje tudi državnim

interesom. Predstavimo si samo za hip narod, ki je v jezikovnem oziru tlaččen. Vršiti mora vse dolžnosti državljanov; če treba, mora zastaviti za državo življenje in dati zanjo svojo kri. Ravno ta država pa mu hoče odvzeti dragocenost, do katere ima sveto pravico! Ali se ne stavljata s tem zvestoba in patriotizem na nevarno preiskušnjo? Ali more tako ravnanje prinesiti državi kako korist? Interes države zahteva, da ji državljani ne služijo prisiljeno, temveč da so ji vdani s srcem. Zato mo-

ra pa skrbeti za njihovo zadovoljnost in blagobitje. Če država prizna manjšinskemu narodu njegovo naravno pravico do maternega jezika, potem bo isti brezdvomno veliko bolj čutil potrebo, da se nauči državni jezik, jezik večine. Pritisk pa rodi gotovo samo odpor.«

Te besede so bile pisane že pred desetletji, veljajo pa v polni meri za današnje razmere. Prežete so z globoko modrostjo in pravo krščansko pravičnostjo. Naj bodo v svarilo onim, proti katerim so izrečene in v bodrilo onim, katerim so namenjene.

Kaj se godi po svetu? Matteottijevo truplo so našli.

V soboto se je raznesel po Rimu glas, da so našli Matteottijevo truplo. Spočetka nihče ni hotel verjeti tej vesti, ker so bili ljudje v tem že prevečkrat varani. Okoli poldne pa so začele drčati dolge vrste avtomobilov v severno stran rimske planjave: stražniki in časniki so brzeli proti kraju, kjer so bili zločinci skrili truplo umorjenega poslanca. Približno 23 kilometrov od Rima raste ob stari Flaminski cesti nasad borovcev. V bližini tega gozdiča je neki karabinijer našel že v četrtek jopič poslanca Matteottija. Dva dni pozneje je 26 letni stražnik Caratelli, ki je bil doma na dopustu, odkril tudi grob.

Kaj pripoveduje stražnik.

Caratelli je pripovedoval: »V soboto zjutraj sem šel loviti lisice. S sabo sem vzel dvocevko in lovskega psa. Ko pridem na rob Flaminske ceste, zapazim, da je pes letel proti grmičju in začel razgrebati zemljo. Ko sem prišel k njemu, sem zapazil, da je pes izgrebel dve človeški kosti, katerih se je še držalo osušeno meso. Ta čudna najdba me je pretresla. Začel sem preiskovati ozemlje in sem dognal, da so tu morale biti včasih žgalnice oglja, ker na zemlji so se tu in tam še poznali sledovi lesnega oglja. Nisem pa si znal razložiti, zakaj pes ves nemiren bega po grmovju. Nankrat se je vstavljal ob vzhodu mladega bora in je začel lajati in grebsti. Šel sem za njim in sem videl, da je zemlja na tem mestu pokrita z listjem in drevesno skorjo. Ko sem pogledal bližje, sem postal ves razburjen: na dnu luknje, ki jo je izgrebel pes, sem zagledal človeške kosti. Z nogo sem pritisnil ob tla, zemlja se je vdala in iz male luknje se je vzdignil strašen, neznošen smrad gnijočega mesa. Skoraj bi bil zgubil zavest.

Takoj sem razumel, da mora biti tu spodaj skrito truplo. Šel sem iskat ljudi in sem srečal na cesti nekoga cestarja, kateremu sem razodel, kaj sem našel. Šla sva skupaj v gozdič in sva začela kopati. Le 20 centimetrov pod zemljo sva zadela na lobanjo in sva jo odgrebla do ušes. Nato sva šla iskat karabinirje, ker sva bila gotova, da imava pred seboj truplo poslanca Matteottija.«

Takoj je prišel na mesto oddelek policije, ki je zastražila vse ozemlje

krog gozdiča. Sodna komisija je popoldne dala odgrebsti truplo. Morici so stisnili truplo v jamo, ki je bila le 1 meter in en četrť dolga; da so mogli stlačiti truplo v plitvi in prekratki grob, so mu zlomili noge v kolnih. Na prsij je umorjeni imel dolgo pilo, s katero so morilec skopali grob, ki je bil le 40 centimetrov globok. Morilec so mrliča pred pokopom popolnoma slekli in mu sneli z rok celo poročni prstan. Dumini, ki sedi v ječi in vse taji, je spravil njegove hlače v kovček; jopič pa so pokrili z zemljo in listjem, a ga je deževje prineslo na vrh.

Kaj je dognala komisija.

Komisija je takoj dognala, da ima pred seboj telesne ostanke poslanca Matteottija. Lobanja je imela dolgo, krepko zobovje, levi podočnik je z zlatom zalit. Družina Matteottija je že preje naznanila, da je imel poslanec zlat podočnik na levi strani. Tudi so policijski psi, katerim so dali povohati najdeni poslančev jopič, takoj zleteli h truplu. Zato je gotovo, da so te kosti res telesni ostanke poslanca Matteottija. Truplo so dvignili, ga položili v priprosto krsto in prepeljali v bližnjo mrtvašnico. Ob cesti, po kateri so nesli truplo, so klečale množice ljudstva. Mrtvašnica je zastražena z močnim oddelkom karabinirjev.

Zvečer se je pripeljal z avtomobilom h grobu kardinal Bisleti, ki je prišel poizvedet o novih dogodkih. Par minut za njim je pridrčal avtomobil, v katerem je sedela vdova poslanca Matteottija. Šla je h mrtvašnici, stopila h poveljujočemu častniku in mu dejala: »Kje je moj mož? Dajte, da ga vidim, zaklinjam vas!« — Častnik je odvrnil: »Ne morem, gospa, imam strogo povelje.« — Vdova je vzkliznila: »To truplo je moje, ne vaše. Hočem, moram ga videti!« — Častnik je stopil nato v stran, vojaško pozdravil in pustil vdovo v mrtvašnico. Nesročna žena je padla na kolena pred krsto umorjenega moža in je ilteč začela moliti. Vsem navzočim karabinirjem so stopile solze v oči. Vdova je vložila pri sodišču zahtevo, da ji izročijo možovo truplo.

Trikrat zaplenjeni.

Evo vam odloke, s katerimi je bila ukazana zaplenba našega lista:

I. zaplenitev.

29. julija 1924 v Gorici.

Št. 1971: Ko je videmski prefekt zaznal, da je priobčila »Gor. Straža« v št. 58, dne 28. julija uvodnik »Vlada je položila roko na našo zemljo,« ki je imel namen vzbuditi neopravičeno razburjenje med ljudstvom in ki bi lahko povzročil javni nered, je odredil, da se mora zapleniti imenovana številka v smislu čl. 4. kr. odloka od 10. julija 1923. št. 3288 in čl. 3. kr. odloka od 10. julija 1924. št. 162. Nalaga se oblastvu javne varnosti, da nemudoma izvrši to odredbo. Odredil, prebral in podpisal: prefekt Nencetti.

II. zaplenitev.

Ko je podprefekt opazil, da je v šte. 60. »Gor. Straže« od 4. avgusta t. l. zagledal luč sveta uvodnik »Razlastitev nepremičnin v nemških in slovenskih pokrajinah,« ki bi zamogel posebno še zaradi svojih končnih pripomb vzbuditi neopravičeno razburjenje in javne nered, je odredil na podlagi čl. 4. kr. odloka od 10. julija 1923. št. 3288 in čl. 3. kr. odloka od 10. julija 1924. št. 162, po naročilu videmskega prefekta, da se mora zapleniti imenovana šte. »Gor. Straže«. Oblastvu javne varnosti je obvezano izvršiti to odredbo.

Gorica 4. avgusta 1924.

Podpisal podprefekt Nicolotti.

III. zaplenitev.

Goriški podprefekt je opazil, da je »Gor. Straža« priobčila v šte. 61, dne 7. avgusta uvodnik »Zapujamo višjim,« ki ponavlja v bistvu isto, radi česar je bila že dvakrat zaplenjena. Članek je pisan z ostro ironijo in sarkazmom ter izpostavlja zasmehovanju državna oblastva in navaja k preziranju istih.

V uvodniku se najde tudi mesta, ki pozivljajo na zborovanja in manifestacije proti izvrševanju določb odloka, ki odreja lastninske omejitve na obmejnih nepremičninah.

Iz navedenih razlogov odreja podprefekt po naročilu videmskega prefekta, da se dotična št. »Gor. Straže« zapleni, v smislu čl. 2. in 4. kr. odloka od 10. jul. 1923. št. 3288 in čl. 3. kr. odloka od 10. julija 1924. št. 162. Oblastvu javne varnosti se naroča, da to odredbo nemudoma izvrši.

Gorica, dne 8. avg. 1924.

Podpisal: podprefekt Nicolotti.

Poročamo o treh zaplenitvah našega lista radi tega, da nam naše ljudstvo oprostí, če ne moremo razpravljati o važnosti in dalekosežnosti znanega odloka in kot svobodni italijanski državljani izdatno braniti interesov svojega ljudstva. Trikratna zaplenitev nam je povzročila več tisočev škode. Poslanci slovanske in nemške na-

rodne manjšine so stopili na plan v obrambo naših gospodarskih koristi in bodo v kratkem sprejeti pri min. predsedniku Mussoliniju in drugih pristojnih ministrih. Slovanško in nemško ljudstvo prosi, da bi

Bog blagoslovil težko pot in veliko delo zastopnikov obeh narodnih manjšin. Pričakujemo, da bo osrednja vlada v Rimu uvaževala čudnost Slovanov in Nemcev v Italiji.

DNEVNE VESTI.

Kdaj se jih usmilite?

V Sv. Križu na Vipavskem živi mati s petimi otroci. Njen mož je odšel na fronto s prvim dnevom mobilizacije. Mož je v letu 1917 znorel. Priznana mu je bila invalidnina z ministerskim odlokom od 31. januarja 1922, a izplačan mu ni bil niti vinar. Revež se nahaja danes v norišnici S. Osvaldo blizu Vidma. Njegova žena je prešla pred par dnevi še poziv od bolnice, da naj plača po 10 lir dnevno za vzdrževalnost svojega moža. Mati boleha. Kaj bo z njo in z njenimi 5 otroci? Ali ne pomeni tako postopanje s sirotami, gnati jih v popolen obup? Vnovič pozivljamo g. podprefekta Nicolottija, da se pobriga, da se že enkrat izplačajo pokojnine vdovam, sirotam in invalidom v njegovem okrožju.

Pozor!

Dopisnike prosimo, da nam pišejo s črnim. Stavci se pritožujejo da s svinčnikom pisanih rokopisov ne morejo staviti. Povzroča jim to tudi nepotreben trud. Če bo vsled tega kakšen s svinčnikom pisani rokopis romal v koš, naj si krivdo pripiše dopisnik sam. Ker je to naše opozorilo iz tehničnih vzrokov nujno, zato upamo, da nam naši dopisniki ne bodo zamerili.

Duhovne vaje za dijake.

Opozarjamo naše dijaštvo, da namerava »Dijaška Zveza« prirediti začetkom septembra duhovne vaje za dijake v Gorici. Natančnejša navodila bodo dobili v okrožnicah. Kdor se namerava udeležiti duhovnih vaj, ki naj pripomorejo k naši duhovni obnovi, naj javi svojo udeležbo čim prej na naslov: Prosvetna Zveza, Corso Verdi 37, Gorica. Opozarjamo, da bo moralo biti število udeležencev omejeno.

Kremeniti značaji.

V Renčah so izvolili snoparski odbor. Od Slovencev so v odboru gospodje Stepančič, Duršot in Černigoj. Sokolska zveza žaluje za zvestimi člani.

Cerovškov gospod

Življenje Valentina Staniča
(Spisal: Joža Lovrenčič)
(D dalje.)

»Bukev se ni, da bi vadili in urili duha, zato bomo pa telo. Zdravo telo je sicer dar božji, a človek mora skrbeti zanj, utrjevati ga mora. Že v starih časih so rekli: zdrav v zdravem telesu in so zato imeli posebne šole, v kateri so samo tekali in se gibali in skušali so se, kdo prekositi drugega. Od vseh krajev so jih hodili ljudje gledat in se čudili, kako so lepo vzraščeni in krepki in kaj vse zmorejo. Vidite, vi se pač gibate, skakate in se lovite in tudi delate, a vse vase gibanje ni urejeno, ni tako, da bi prav vplivalo na rast, da bi spopolnjevalo vašo gibčnost in sprtnost, ki je človeku vedno potrebna in mu prav pride, ko najman misli. Alo, poidimo k soškemu brodu na travnik, ki je že pokoščen in mu ne bomo delali škode!«

Otroci so bili vsi iz sebe in drli za gospodom in pred njim.

Proti poslancu drju Besednjaku.

Preteklo nedeljo se je poslanec dr. Besednjak podal v Brda. Obiskal je Šlovrenc in okoliške vasi in je seveda razpravljal z našimi zaupniki možmi. Že drugi dan so seveda nekateri zmotljenci začeli »preiskavo«, kaj je delal naš poslanec v zapadnih Brdih, s kom je govoril, kje je bil. In videmski »Giornale d'Udine« je takoj napadel poslanca Besednjaka, da je delal propagando... Gospodje, ali ne veste, da je dolžnost pravega poslanca, iti med svoje volilce? Ali ne veste, da hočete z grožnjami kršiti ustavne pravice ljudskega zastopnika? — Naš poslanec bo, čim mu bo ogromno delo v Rimu dopuščalo, zopet prišel med domače slovenske ljudi, da skupno z njimi vodi javne zadeve slovenskega ljudstva. To si zapomnite!

Zakaj tako?

Videmska prefektura je dovolila kongres skupini slovenskih srednješolcev v Gorici. To je pravilo.

Videmska prefektura je dovolila tečaj slovenskih svobodomiselnih akademikov v Gorici. Tudi to je pravilo.

Videmska prefektura je prepovedala versko - socialni tečaj katoliškega dijaštva na Pečinah. Kaj pa to? Zakaj? Ali mar pod vplivom protikatoliških, framsanskih sil? Gospod prefekt, odgovorite!

Sobranje »Zbora«

bo v četrtek, 21. avgusta, ob 10. uri v bogoslovnem semenišču v s. b. IV. tečaja.

Smrtna nesreča našega rojaka.

Začetkom preteklega tedna se je ponesrečil na triglavskem pogorju Solkanec dr. Klement Jug. Kot navdušen planinec je hotel preplezati najnevarnejšo triglavsko partijo, severno steno, a je pri tem smrtno ponesrečil. Pogreša se že namreč od pondeljka. Vse resilne ekspedicije so ga doslej še zaman iskale. Ponesrečenec je bil 25 leten, idealen fant, ki je imel mnogo obetal. Sicer ni bil strogo verskega prepričanja, a njegov čisti značaj, bi bil marsikomu lahko vzgled. Naj počiva v miru!

»He, ti Tinčev in Bolčanov, počakajta!« je zaklical gospod, ko so prišli v gmajno in sta bila onadva že daleč spredaj. »Kar tako ne gremo! Vsak mora imeti dolgo palico!«

Otroci so se spogledali in stikali po žepih, če imajo pri sebi popkarico ali pa foveč. In ko so se posamezni zagнали v grmovje, da bi si urežali palico, se je gospod ponorčeval:

»Do večera bi že narezali s foveč in popkaricami! Čakajte, čakajte!«

In je vzel renčelico, ki jo je imel pod sukno in je nasekal léskovih palic in oborožil z njimi svoje male, kakor bi jih hotel peljati na Triglav.

»Kaj pa bomo s palicami, gospod?«

»Telovadili!«

Debelo so ga pogledali ob besedi, ki li niso vedeli še določenega pomena, a zaupali so gospodu in prišli veseli s palicami na določeni travnik in čakali, kaj bo.

»Tako,« je rekel gospod, »sedaj pa začnemo!«

In gospod je postavil otroke v vrsto, stopil naprej in dejal:

»Zdaj pa glejte, kako bom hodil jaz in si zapomnite!

Nov dijaški list.

Katoliško dijaštvo v Ljubljani je začelo izdajati svojo revijo pod naslovom »Križ na Gori«. List je zavzel čisto novo smer, smer poduhovljenja in dviganja duhovnih vrednot proti surovemu, materialnemu pojmovanju življenskih sil. Mi želimo novemu pokretu največjega uspeha!

Plebiscit za in proti plesu.

Naš list je vedno odločno nastopal proti plesom, ki pomenijo v današnjih dneh največji zločin nad narodnim gospodarstvom in pravo prosveto. Pozval je tudi vse druge liste in organizacije, da vodijo povsod in ob vsaki priliki najostrejšo borbo proti plesom. Poročajo nam iz Šempetra, Šandreža, Dornberga, Spenice, Brd, Krasa, od vsepovsod, da se je začela slovenska mladina že zavedati, da povzročajo plesi samo gospodarsko bedo, surovost in nezadovoljnost v naših občinah. Resna mladina z največjo energijo podpira pravo vzgojno in narodno delo našega lista. S pomočjo trezne mladine bi naš list v kratkem zatrl ples na Goriškem, če bi nas tudi oblastva v tej borbi podpirala. Mi pa doživljamo ravno nasprotno. Na Trnovem pri Gorici se je vršil javni ples, ki ga je priredil tamkajšnji snop. Županstvo se je najodločnejše upiralo temu plesu. Odredil se je celo plebiscit za ples in proti plesu. Župan je prišel osebno na podprefekturo in prinesel spomenico proti plesu s celo vrsto podpisov. Pa tudi snoparji so predložili svojo spomenico za ples, ki so jo podpisali po večini otroci. Po hudi horbi je podprefekt Nicolotti ples dovolil. Vprašamo g. podprefekta, ali se mu zdi častno za državno oblastvo, da se uvajajo plesni plebisciti? Mi bi rajši videli da bi se razpisali plebisciti o slovenski šoli, o njegovem uradovanju, o njegovi sposobnosti in še o drugih resnih političnih in gospodarskih vprašanjih. Lepo ga prosimo, da naj nam v bodočnosti prizanese s plesnimi plebisciti.

Odmevi prepovedanega dijaškega socialnega tečaja.

Prepoved dijaškega zborovanja na Pečinah je izzvala silno razburjenje in različne komentarje po vsej deželi. Italijansko časopisje poroča o nekakšnih zarotah slovenskih nacionalistov in hvali modro odredbo prepovedi, češ, da se je s tem severna meja države obranila sovražnega navala. Vesti o prepovedi so prinesli tudi inozemski listi in se čudijo postopanju oblasti, ki ne odgovarja temeljnim zahtevam ustave.

In je začel vojaško korakati in zraven krepko štel: eden, dva, eden, dva!... In ko je pokazal, je obstal v vrsti in vsak posamezen je moral napraviti prvo vajo, če ni šlo prvič, je moral ponoviti tolikokrat, dokler ni bil korak gotov in pravilen. In ko so znali vsi, so skupno korakali naprej in nazaj, na desno in levo, da je bilo veselje in so jim lica kar žarela v zdravi rdečici.

Da bi se ne naveličali, je skrbel gospod še za spremembo. Razdelil je svoje jurnake v posamezne čete, določil vsaki prostor, se postavil na sredo in dal znamenje za bitko. Sam je komandiral sovražnika in prijatelja. Naskakovali so grič, ki so ga krstili za Palmo, oblegali Verono, branili Mantovo in druge take kraje, o katerih so slišali tista leta že doma govoriti. In ko je »padla« ta in ona utrdba, ko je bil sovražnik odbit ali prijatelj tepen, je počil strel iz gospodovega samokresa v nemalo zadovoljstvo premagancev in zmagovalcev. Po »bitki« so se vstopili v vrste in marširali domov, kjer so pripovedo-

Naše dobro gorsko ljudstvo pa tudi ne bo postalo bolj prijazno oblastvom, ko je videlo, kako je orožništvo razganjalo fante in dekleta, ki so se hoteli le učiti in pripravljati za svoje bodoče poslanstvo. Omejevanje kulturnega razmaha pomeni po načelih velikih Italijanov Macchiavelia in Cavourja izpodmikanje temeljev lastne države.

Listnica uredništva.

Gram vd. Marija. l. št. 212: Prijavite svoje pokojniško terjatev pri italijanski delegaciji na Dunaju do 21. avgusta 1924. Vaša terjatev spada med terjatve proti avstrijskemu erarju, o čemer je »Gor. Straža« že pisala.

Skočir A. Svoje terjatve morate prijaviti na naslov: Delegatione del Regno d'Italia, Vienna do 21. avg. 1924. potom županstva.

Listnica K. D. Zveze in Pol. dr. »Edinosti« v Gorici:

1. A. B. Ponkve: V Vaši zadevi bomo posredovali, kakor želite v pismu.

2. K. F. Postojna: Najbolje je, da izročite svojo zadevo odvetniku. Če lastnik dokaže, da je sklenil delovno pogodbo proti odstopu vojne odškodnine, bo uspel. Druge poti, ki je omeniate v pismu Vam ne svetujemo.

3. K. H. Vrhoplje: Vašo zadevo bomo izročili poslancu dr. Besednjaku.

4. B. J. Lokavec: V zadevi Vaše vojne odškodnine bomo poizvedeli pri finančnem oddelku v Gorici.

5. K. M. Poljubinj št. 23: Bodite brez skrbi; kar je v naši moči, to bomo storili.

6. B. I. Vrabče: Vaše pismo prejeli. V kratkem Vam bomo poslali besedilo zakona.

7. K. I. Log (Bovec) št. 7.: Vaše priporočeno pismo prejeli. Vaše terjatve morate prijaviti do 21. avg. 1924, kakor smo poročali v »Gor. Straži«.

Tajništvo K. D. Z. in P. D. »Edinosti« v Gorici.

Darovi.

Za Alojziješče: Png. Sirca Alojz 20 L., v.č. Ivan Reščič 15 L. Bog plačaj!

Cene na goriškem trgu

v Gorici dne 18. avgusta.

Česplje 80 vin. do 1 L kg; breskve 1.80 do 3.— kg; hruške 60 do 1.50 kg; jabolka 80 do 1.20 kg; paradizniki 15 do 20 vin. kg; fižol v stročju 60 do 80 vin. kg; krompir 30 do 40 vin. kg; grozdje 1.— do 1.40 kg; fige 1.— do 1.30 L kg.

Gospodarstvo.

Važno za vinorejce!

Opozarjamo vinorejce na sledečo važno določbo italijanskega vinskega zakona čl. 35 kr. odloka od 12. julija 1923 št. 1510:

vali domačim, kaj ih je naučil gospod.

Tako je šlo dan za dnevom, samo vaje so se menjavale. Enkrat je vadil otroke gibe rok, drugič jim je odmeril tri sto do štiri sto korakov ter jim v tej oddaljenosti zakričal:

»Kdor bo prvi pri meni, dobi šestico! Tečite!«

In so tekli kakor v dirkališču in še ko je prvi prišel na cilj, niso odnehali. Vstrajali so in tekmovali, kdo bo drugi, kdo prehiti tovariša. Ko so bili vsi ob gospodu, je dobil prvi obljubljeno šestico, druge je pa pohvalil po vrsti, kakor so zaslužili.

In spet so o drugi priliki s palicami in brez palic skakali čez jame in jarke in kdor je najdalje skočil, je tudi dobil darilo.

Tudi na plezanje ni pozabil. Večkrat je peljal otroke v Kopovišče, divjo tesen ob državni cesti, kjer se blizu nad Sočo navpično dviga stena »Turški križ«, okoli katere je le za dober čevrelj police. Navezal je enega ali drugega na vrv ter mu pustil lezti nad vrtočlavih prepadam okrog stene. (Dalje.)

Pri prevažanju grozdja in mošta iz ene občine v drugo morajo imeti vinorejci spremljajočo boleto, vzorec št. 8. od 15. avgusta do 31. decembra 1924. Za prevažanje vina pa morajo imeti spremljajočo boleto od 1. okt. do 31. decembra.

Brez bolete št. 8. se lahko prevažata samo namizno grozdje, grozdje do 10 kg, do 10 litrov vina, oziroma mošta in vino s transportno boleto vzorec št. 7.

Boleta št. 8 mora vsebovati:

1. Ime in priimek, očetovstvo lastnika blaga, občino, vas, ulico, kjer se nahaja blago, ki je določeno za prevoz.

2. Ime in priimek, očetovstvo onega, ki dejansko prevzame blago (vmesni posredovalci so izključeni) in ravno tako občino, vas, ulico in št. hiše, kjer se blago odloži.

3. Množino in kakovost blaga; (če je vino, mora biti označeno ali je novo ali staro).

4. Dan, ko se je prevoz začel, čas prevoza, prevozna sredstva in pot, po kateri se blago prevažata.

5. Pečat in podpis urada, ki izdaja boleto.

Bolete izdaja županstvo.

Če bi se ne moglo najti kupca zaradi pomanjkajočih podatkov kot jih zahteva odstavek 2., mora plačati davek prodajalec.

Kazen.

Če bi se prevažalo grozdje, mošt ali pa vino brez spremljajoče bolete, ali pa z neveljavno oziroma neodgovarjajočo boleto, se prizadeti lahko kaznujejo s 30 do 150 lirami za hl vina v smislu čl. 37. zgoraj imenovanega kr. odloka. O tem smo poročali v »Gor. Straži« že lansko leto, ko smo razložili novi vinski zakon. Zaradi važnosti ponavljamo to določbo še enkrat.

Tajništvo Km. Del. Zveze
v Gorici.

Kaj je novega na deželi?

Iz Kanala.

(Proslava 150. letnice rojstva Valentina Staniča.)

Rožnica, glavni praznik Kanalske fare, je privabil v trg obilo ljudstva. Ta dan je bil pa še posebej slovesen, ker so vrli Kanalci priredili popoldne pod okriljem »Narodne čitalnice« stopenjasetletno slavo v spomin ožjega rojaka, prvega kulturnega buditelja goriških Slovencev monsignora Valentina Staniča.

V dvorani »Gasilnega doma« se je zbralo ob 4 popoldne natrpano polno občinstva. Točno ob napovedani uri se je začel izvajati vsopred. G. Kristjan Bavdaž je kratko, a izčrpno orisaval življenje Staničeve v italijanskem jeziku, nakar je zapel čitalniški mešani zbor z vso preciznostjo pod vodstvom g. Kuštrina Aljaževa »Ti veselo poj!« Nato je nastopila g.čna Tinca Medvešček, ki je deklamirala Staničovo »Hvalo vinske trte« tako lepo in nazorno, da se je moral človek čuditi tej dovršenosti v prednahanju! Deklamaciji je sledil mešani zbor, ki je prvič pel nalašč za to slavo uglasbeno Staničovo »Vinsko trto«. Skladatelj, gospod kurat Vinko Vodopivec, je čudnolepo zadel Staničev duh in sodobnost; ob ubranih glasovih te pesmi si se moral nehoti z zadovoljnim nasmeškom zazibati v ono lepo prošlost zlatih časov...

Zarišče prireditve je bil slavnostni govor prof. dr. Joža Lovrenčiča, kateri je prišel nalašč na to prireditve v Kanal. Kanalsko kulturno zgodovino je on neposredno pred vojno v podrobnosti preštudiral in je najboljši poznavatelj Valentina Staniča, katerega opisuje v podlistku »Gor. Straže«. Umevno, da je bil Lovrenčičev govor vrlo zanimiv. Poudarjal je pred vsem pomen ki ga ima Stanič kot prvi slovenski kulturni delavec na Goriškem. Kanalci so dr. Lovrenčiču za njegov govor in trud za izpoznavanje domače kulturne zgodovine zelo hvaležni in pričakujejo na tem polju še veliko od njega.

Po govornu so ob podobi Valentina Staniča napravili živo sliko v lepi skupini; g.čni Marica Garlatti in Slavica Angeli sta se v lepi narodni noši v družbi g.čne Medvešček in še male deklice poklonile velikemu rojaku. Bila je ta skupina res prava apoteoza.

Naslednjo točko »Ujetega ptiča tožba« je oblast prepovedala. Gašparičeva »Koso« je moral moški zbor ponavljati. Z Adamičevim lepim »Vasvalcem« je bil spored zaključen. Med posameznimi točkami je dovr-

šeno igral tamburaški zbor pod spretnim vodstvom g. Emila Zege.

Bil je lep dan, ki ostane Kanalcem in vsem okoličanom v prijetnem in bodrečem spominu. Duh velikega Staniča bo živel in budil vse na nadaljne vstrajno delo!

Poroka. V soboto, 16. t. m., se je poročil g. Emil Zega, veleposestnik, sin pokojnega nadučitelja, skladatelja in dež. poslanca, z g.čno učiteljico Emo Gorjup in znane družine na Kan. Vrhu. Pri poroki jima je domači pevski zbor zapel lepo pesem »Novoporočencema«, katero je vglazbil ženinov oče. Novoporočencema obilo božjega blagoslova!

Iz Vipolž-Medane.

Na dopis v »Gor. Straži« pod naslovom: »Malo Kojsko in Veliko Dobrovo« odgovarjamo:

Objavili ste zadnjič dopis pod gorenjim naslovom in pisali, da bo iz te moke redke močnik. A mi Vipolžci in Medanci smo prepričani, da bo dobra potica. Napravili smo že vse potrebne korake pri oblastvu, da dosežemo zaželjeno združitev bližnjih prijateljskih vasi, Medane in Vipolž. Seveda gospodom Kojsčanom ni po volji. Radi ne bi pustili iz svojega revnega hleva najlepšo in najmlajše kravo, ki zahteva od županstva malo krme, a daje dosti dobrega davčnega mleka. Tudi gospodje na Dobrovem bi hoteli vzeti v svojo stajo lepo živinče, a ker jim so sami Vipolžci in Medanci zmešali njihove lepe račune, zabavljajo, ko ne morejo drugega. A naj le zabavljajo gospodje iz Kojskega, kravica jim bo vseno ušla. Gg. na Dobrovem pa jo zamen pričakujejo v svojo stajo. Vipolže hočejo priti k Medani in Medana jih sprejme z odprtimi rokami in gospodje, ki bi radi to preprečili si zamen belijo svojo glavo. Naj povemo gosp. iz Kojskega in iz Dobrovega še sledeča dejstva: Občini Medana in Vipolže sta najbližji vasi. Družijo ju skupne ceste, skupni vinogradi, skupne njive. Kar je važno za eno vas, to je tudi za drugo. Tudi se je občina Vipolže vedno prizadevala ločiti se od Kojskega radi prevelike daljave in tudi radi velike revščine ostalih občin. Torej gg. to so dejstva! Upamo, da bo tudi oblast upoštevala ta dejstva in rešila našo zadevo na ugoden način. »Volja Vipolž« je: združiti se z županstvom Medana, ker le ta združitev nudi občini vse predpogoje za gospodarsko blagostanje. Vipolžci so enoglasno podpisali tozadevno prošnjo in Medanci so jo sprejeli.

Vprašali bi gg. dopisnike, kdo je proti združitvi Vipolž z Medano? Vipolže že ne! Torej so proti gg. iz Kojskega in iz Dobrovega, ker prvim je na srcu obdržati, drugim pa dobiti izborna molzno kravo, ki pa ne bo ostala oziroma ne bo prišla v hlev omenjenih gospodov.

Vipolže.

Dne 20. t. m. se poroči tukajšnji posestnik, cerkovni kmet in natrčak Franc Korenjak z Cecilijo Velišček iz Medane. Obilo sreče!

Iz Trnovega pri Gorici.

Preteklo nedeljo so na Trnovem plesali. Po večini so plesali 12 in 14 letni otroci. Za ta ples se je bila ves teden huda bitka med trnovskim županom in g. kom. Nicolottijem, goriškim podprefektom. Ker je hotel biti g. podprefekt »pravičen« in »svobodoljubljen« je odredil, da naj se izvrši plebiscit za in proti plesu. Brata Lipičer in brigadir so pobirali podpise za ples, g. župan pa je pobiral podpise proti plesu. G. župan je pobral nad 300 podpisov proti plesu pri samo odraslih občinarjih, dočim so prireditelji plesa deloma ljudi sami podpisovali, deloma pa so podpisovali za ples otroci. G. podprefekt je ples dovolil. Da je imel g. župan veliko večino za seboj, je pokazal klavern izid plesa. Odrasli ljudje sploh niso plesali, po večini so plesali, kakor rečeno, še šolobvezni otroci.

900 lir izgube bo pokrtil Lipičer Dolje, ki je pred kratkim prodal dva vola. Njegov brat Loize pa ima itak vedno prazen žep, če se ne obogati s podiranjem kokošjih in kurjih kurnikov. (Sedaj nadleguje ta mož Trnovce namreč radi vojnega materijala.) Tički so mislili, da se s plesom obogatijo, ker bi moral biti na Trnovem isto nedeljo cerkveni shod. G. župnik pa je zaradi plesa opustil vsakoletno cerkveno slavnost. Prav je storil. Vsa občina mu je za to hvaležna. Ob priliki bomo svetu pojasnili še več, tudi o maslu, jajcah in drugih lepih rečeh n. pr. o puncah bomo govorili. Za danes ugotovljamo samo še to, da nismo še brali, ne slišali, da bi državno oblastvo kjerkoli odredilo plebiscit za ples.

Rihemberk.

Za večerj napovedani koncert goriškega »Pevskega in glasbenega društva« v Rihemberku se vsled slabega vremena ni mogel vršiti. Vršil se bo prihodnjo nedeljo, dne 24. avgusta, ob 15.30 po vzporedu, kakor je bil že objavljen z izjemo Vodopivčeve skladbe »Ujetega ptiča tožba«, ki odpade, ker oblast za izvajanje te točke ni dala dovoljenja.

Vrtojba.

Naša vas, vse stavbe in vse poti, posebno skladovna cesta skozi občino, so bile med vojno popolnoma razrušene in razdijane. Stavbe so po večini vzpostavljene, občinske poti je županstvo na lastne stroške za silo popravilo, a cesta skozi vas, se nahaja v obupnem stanju.

V letu 1919, je podjetje Ribi & Mauer iz Gorice dobilo nalog, naj vzpostavi cesto, ki vodi iz Šempetra skozi Vrtojbo v Bilje. Iz Šempetra (cerkev) do Vrtojbe in iz Vrtojbe do Bilj (križ Cijanov) je pot dobro vzpostavljena, oni kos pa, ki pelje skozi Vrtojbo v približni dolgoti 1000 metrov, je ostal skoro takšen, kakor so ga pustile granate. Vse prošnje in vsa posredovanja od strani merodajnih oseb so bila zamen. Vrtojba se topi ob suhem vremenu v prahu, ob deževnih dneh pa tone v blatu in morju vode. Kdo je temu kriv, ni prav jasno. Nobeno oblastvo ne zanika, da mora država na račun vojne odškodnine vzpostaviti tudi ta kos ceste, nobeno oblastvo — tudi vzpostavitevni urad v Gorici — noče imeti ničesar

opraviti s to »skrivnostno« zadevo. Pravimo »skrivnostno«, ker je res taka, da nam ni znano, po čigavi za-slugi.

Možje, ki so upravljali občino v letih 1920 in 1921, pravijo, da bi podjetje Ribi & Mauer moralo obnoviti tudi pot skozi vas. Inženir, ki je zastopal vzpostavitevni urad, je to takrat tudi izjavil, a do danes se ni ničesar izvršilo.

Nam ni na tem, da bi koga krivično dolžili. Imamo pa namen, se odločno zavzeti, da pride naša vas do svojih pravic tudi pri tej cesti. Zato se obračamo do oblastva, naj ono preišče, kako in kaj je bilo s stvarjo. Podjetje, ki je vršilo delo, je v Gorici, vladni nadzorstveni organ iz tistih dni je v Gorici, možje ki so vodili takrat občino Vrtojbe so tudi še živi, spisi o tej gradnji, posebno dokazi o likvidaciji izdatkov (baje okrog 1 milijon lir) se morajo tudi kje nahajati.

Dožene naj se, ali je bilo res toliko dela izvršenega kolikor ga je država plačala. Ako ne, naj se ostanek dokonča. Sedaj bo zadevo še mogoče spraviti na čisto, čez par let najbrže ne več. In da bi potem naša že nad mero nesrečna občina morala tudi to delo izvršiti sama, bi bilo pa preveč krivično.

Komen.

Romanje k obršljanski materi božji je bilo v nedeljo nepričakovano dobro obiskano od vseh bližnjih krajev. Videli smo celo ljudi iz oddaljenih krajev. Tudi duhovščina se je zbrala iz mnogih krajev kot iz Gaberij, Staniela, Velikega dola, Škrbine itd. Popoldanska procesija, ki je štela nekaj tisoč ljudi, je bila dokaz kako je naše ljudstvo še globoko verno. Lepo proslavo je zelo povzdignil goriški »Godbeni krožek«, ki je sviral primerne pesmi pri procesiji. Po procesiji je »Godbenik krožek« vprizoril igro »Mali Parižan« in razne kuplete. Eno ko drugo je občinstvu ugajalo. Dvorana je bila nabito polna. Tem potom se tudi »Godbenik krožek« zahvaljuje vsem onim, ki so pripomogli k prireditvi, posebno da je dobil na razpolago razne predmete potrebne za gledišče. Bil je dan, ki ga ne bomo kmalu pozabili. Mesto da bi popivali, smo se pošteno zabavali.

Baška dolina.

Nekaj iz naše kronike: 11. II. t. l. so okradli krojača Kaltnekarja na Illovi pri Podmelcu (manufakturno blago, klobuki ter en par čevljev). Dne 24. IV. so ukradli trgovki Kokošarjevi v Podmelcu več tobaka, kave in drugih stvari. V noči 28. V. so se vrnili na Illovi in odnesli trgovki Drekonja več manufakturnega blaga, vso zalogo tobaka in kave in so si postregli z jedačo in pijačo. Dne 29. VII. so v Knežkih Ravneh osleparili pri belem dnevu dva kmeta za 770 lir. V noči med 6. in 7. VIII. so udrli v delavnico strojarja Mavriča v Hudažuži, dve noči nato v hišo g. župana Florjančiča na Grabovem. Prvi pogreša za kakih 130, drugi za kakih 200 lir kolekov (poleg prešičjega stegna). Končno so se v noči med 9. in 10. t. m. povabili na slaminu, jajca, pivo in kavo (v večji množini) k Močniku in Lesjaku, gostilničarjema in trgovcema na Koritnici. Če se bodo nočni obiski kljub neutrudno paznemu očesu varnostne oblasti nadaljevali, že sporočimo.

V dopisu pod zgornjim naslovom v našem listu od 11. t. m. je neljuba tiskovna pomota. Mesto da bi se zaključek glasil: »Ako hočemo, da nam bo pomagano, si moramo sami pomagati«, je tiskarski škrat v svoji porednosti napravil: »Ako nočemo itd.« Upamo, da smo s tem popravkom ugodili g. dopisniku. Pripomin-

jamo samo še, da nam je pismo, ki zahteva ta popravek, došlo še le v soboto, dne 16. t. m. Toliko, da ne bo zamere.

Uredništvo.

Za smeh.

ZA ČAST SE BOJUJE.

Avstrijski major vpraša vojaka Črnogorca: »Za kaj se ti bojuješ?«

Črnogorec molči in ne da odgovora.

Dobro, pravi major, če te je sram povedati, ti bom povedal pa jaz: »Bojuješ se za to, da moreš krasti po Bosni konje in krave.«

— A vi, gospod major?

»Jaz se pa bojujem za čast!«

— E, vidite gospod, vsaki se bojuje za ono, česar nima.

PRODAM MALO KMETIJO, gospodarsko poslopje, vrt, 5 njiv, 2 travnika, gozd, lep les, vodovod, lepa lega ¼ ure od železnice in farne cerkve, ljubljanska okolica, z živino in živčjem za eno leto. Eventuelno se zamenja za hišo v bližini mesta v Sloveniji; obstoj ene družine gotov. Pojasnila daje Franc Modič, Hrušca 14, p. Hrušca pri Ljubljani. Tvorница Metra.

Briško vino!

Poljedelsko društvo kolonov in maloposestnikov
reg. zadruga z o. j. v FOJANI pri BILJANI

ima v svojih kletih še okrog 200 hektolitrov prvovrstnega briškega vina. Ker mora izvršiti v svojih kletih različne poplave še pred trgatvijo in vsled tega izprazniti kleti, oddaja svoj pridelek od 50 l. naprej v vsaki množici, po nižani ceni. Cena se je znižala za 30 do 40 cent. pri litru.

Gostilničarji in prijatelji dobre briške kapljice,
poslužite se te ugodne prilike!

Zahvala.

Podpisano društvo se iskreno zahvaljuje vsem, ki so pripomogli, da se je prireditev na Snežnico tako sijajno obnesla. V prvi vrsti gre zahvala Prosvetni zvezi, Godbenemu krožku iz Gorice, Izobr. društvu »Sloga« iz Loma in vsem posameznikom iz Gorice, Kanala in Avč, ki so nam šli na roko, bodisi s sodelovanjem, bodisi z darovi. Enako iskrena zahvala pa tudi vsem udeležencem. Vsem — Bog povri! In če Bog da, na svidenje drugo leto!

Avče, dne 16. avgusta 1924.

Makarovič Kaz.,
tajnik.

Kolenec Val.
predsednik.

NA PRODAJ je hiša s 3 sobami (2 sobi pohištva), 2 kuhinjama, lepim podstrešjem, hlevom za živino, velikim dvoriščem, sadnim vrtom; pred hišo je izvirek vode. Hiša je v najboljšem stanu, sredi mesta, pripravna za vsako obrt. Cena 65.000 Dinarijev. Naslov: Rezka Paik — Višnjagora, Dolenjsko. (SHS).

SODE ZA VINO in žganje iz slavonskega hrasta, razne velikosti, kakor tudi bukove sode za kemično industrijo in olje izdeluje po naročilu in nabavlja vsako množino; Konsorcij sodarjev Tacenj p. Št. Vid nad Ljubljano (SHS).

Širite „Goriško Stražo“!

Fotograf Anton Jerkič posluje na
CORSU VERDI 36 (prej Via Giardino).—

Naš zobozdravnik
doktor Lojz Kraigher

specialist za bolezni v ustih in za zobeh,
sprejema za vsa zobozdravniška in zobotehniška opravila

v GORICI - na Travniku 20.

Zdravnik

dr. RADO SFILIGOJ

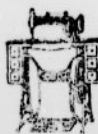
se je preselil
na Travnik št. 5, I.
(nasproti lekarne).

PRODAM več mladih kokoši in prmladanskih jarc izbornih valilk italijanske pasme; prodam tudi par sto metrov žične mreže za ograjo. — Naslov pove uprava lista.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! Cene zmerne!

Prva slovenska tvrdka
JOSIP KERŠEVANI

Gorica, Piazza Duomo št. 9 (desno)

priporoča svojo trgovino najizvrstnejših šivalnih strojev iz svetovno znane nemške tovarne „MUNDLOS“, dvokoles znamke orig. „KOLUMBIA“, belgijskih pušk ter vse k temu spadajoče predmete.
Brezplačen poduk v umetnem vezenju, šivanju in krpanju.
Lastna mehanična delavnica in popravilavnica Piazza Duomo 5 (vogal ulica Rabatta).

VELIKE ZALOGE

PO ZNIŽANIH CENAH

IZREDNA PRODAJA NA RAČUN TOVARNARJEV

VIDEM - VIA SAVORGNANA 5 - VIDEM

S prvim septembrom začnemo prodajati blago za jesenski čas; med tem prodajamo poletne ostanke po jako znižanih cenah. Svetujemo našim cenj. klijentom naj se poslužijo ugodne prilike, kajti večji del predmetov prodajamo po polovični ceni.

Navedemo nekatere cene, da bode slavno občinstvo točno poučeno o tej izredni priložnosti, ki nudi resnični prihranek:

Obrobljene rute L. 075	Pisane moške nogavice L. 275	Vežane jopice „ 890
Povoji za otroke meter „ 170	Nogavice z dvojnato peto „ 250	Spodnje krilo vezano „ 990
Gobasto sukno „ 175	Brisače Nide Ape „ 290	Kombiné za gospe „ 1350
Moške nogavice „ 175	Elastične saramnice „ 350	Vežano pogrinjalo za postelje „ 2990
Gobaste brisače „ 195	Vežane podsuknjice „ 350	Pogrinjalo za postelje piquet „ 3290
Cvirnasto blago „ 225	Jajčasto blago meter „ 395	Blazina iz žime kg 14 „ 49—
Švicarsko vezenje meter „ 250	Obposteljna reklamna preproga „ 490	Preproge vezane na 2 straneh „ 4990
Obrobljeni prti „ 150	Blago za životnike sortirano meter „ 490	Trapunte iz belega platna „ 6490
Ženske nogavice „ 250	Ženske jopice brez rokavov „ 350	
Madapolam meter „ 275	Obposteljni tepihi Smirna „ 850	

Velika zaloga platna za moške in ženske — Elegantni paletoti — Lovsko blago — Izdelano perilo — Platno — Gobasto blago za gospe — Platneno blago iz volne v vseh visočinah — Prti — Brisače in servietti „Fiandra“. — Maje iz volne in bombaževine — Tepihi — Zavesa — Blago za mobilijo — Preproge in kuverte v vseh merah — Opreme za neveste — Celotne opreme za hotele, zavode in samostane — Blazine izdelane iz žime in volne. **Posebnost: Blago za duhovnike — Direktni uvoz volne za blazine.**

Vsako blago, ki ne ugaja bodisi po kvaliteti bodisi po ceni se vzame nazaj.
Na debelo in drobno! Posebni popusti za razprodajalce.

STALNE CENE!

Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.